EL POU de la gallina
Revista manresana d'informació i opinió

Història Manresa | J.S. | Actualitzat el 25/09/2019 a les 19:03

Caseta del vigilant de l'Anselm Cabanes (1974)

CRÃ’NICA SOCIAL.Â La caseta del vigilant del colÂ·legi Anselm Cabanes, ja desapareguda, era l'habitatge d'un guÃ rdia de Franco a qui li van construir un hortet al costat. Era un individu alt i prim, poc sociable, amb un gros anell d'or amb quÃ¨ picava la canalla que considerava que el molestava.Â Tot plegat es va construir amb el nou edifici escolar, que no es veu a la fotografia.Â

Foto: Manolo Sánchez (ACB)

A la caseta, actualment, hi ha la part nova del nou parvulari. El barri de la Font dels Capellans, cinc octogonals i deu torres, tal i com reflecteix el llibre de Jesús Conte, publicat per Adigsa el 1995, va ser inaugurat pels aleshores Prínceps d'Espanya Juan Carlos i Sofia, el 1975. Com recorda bé un veí de la zona «a mi, me dió las llaves de la vivienda un franquista», tot i que més tard les van acabar repartint membres del PSUC. Segons el cadastre, els edificis del darrere que mostra la imatge fotogràfica es van acabar el 1977.

A l'altra banda de la fotografia hi hauria la parròquia de la Sagrada Família beneïda el 1969 pel bisbe de Vic Ramon Masnou i administrada per mossèn Feu, obra de l'arquitecte Antoni Miró i construïda pel paleta Sitjes. Tampoc no es veu l'escola Anselm Cabanes, que va iniciar les classes el setembre de 1970, amb una sabata i una espardenya, ja que faltava mobiliari, tal i com em comenta un dels primers alumnes de l'escola. A la fotografia tan sols podem observar les pistes de bàsquet amb una cistella al fons, el mur del parvulari inicial, i més a prop la pista de voleibol. A la fotografia s'observen diversos elements d'obres, com un dipòsit de ciment, les dues grues, un edifici amb façana còncava, on s'està construint la planta baixa, el primer pis, amb una estructura de paret de totxo, sense columnes i finestres alineades. A l'esquerra, s'observen uns xiprers en la rampa de baixada.

L'entorn de la zona va canviar radicalment amb les noves edificacions. Només hi havia l'edifici d'habitatges de Lourdes (1962) davant la Foneria de Maquinària Industrial, amb una tanca que arribava fins al pont sobre la via dels Ferrocarrils Catalans, que va deixar de ser una simple passarel·la, quan es va ampliar el carrer Gaudí, lloc on hi va haver diversos suïcidis que esperaven l'arribada del tren per llançar-se a la via. Prop hi havia una fonteta on alguns veïns hi anaven a buscar aigua. Darrere a l'esquerra, les cases que es veuen són del 1969, 1971 i 1975 (a la fotografia de l'any 1974 es veu que els tancaments de les finestres no estaven acabats i encara no estava habitada). Pertanyents al carrer Arquitecte Gaudí, ara aquests edificis no es veuen perquè estan tapats per construccions posteriors, per exemple un de la cantonada, encara no existent a la foto, que és del 1982 i pertany al carrer de Sant Cristòfol.